

1 kontakt

med

B A P T I S T K I R K E R N E

Nr. 4

Juni
Juli

2013

En af hans egne!

Det er snart ferie- og rekreationstid. Dette nummer handler om, hvor værdifuldt vi er skabt uanset hvilke "skrammer" livet giver, og om hvordan Gud ønsker at genskabe os, at re-kreere os, hvis vi betror ham at forme os på ny - som leret i pottemagerens hånd. God ferietid. God rekreation.

Pedro var på vej til markedet, som han havde været hver onsdag siden han blev gammel nok til at slæbe alle landsbyens skrammelting til den større by, Cremona. Det var ufatteligt, hvad de kunne samle; potter og pander, et såkaldt ægte tæppe, en halvt smadret violin, og et the-stel med flere revner end kirkemuren. Nogle gange fik han solgt lidt, og Pedro var skam dygtig til at forhandle om den helt rigtige pris, men hvad kan man gøre, når det er noget ragelse, man skal sælge? Han var lidt misundelig på Giovanni i boden ved siden af hans, for han solgte gamle ting for rige mennesker, og der var nogle virkelige skatte i blandt - en gang havde de endda fundet en sølvgaffel, som var røget med på markedet ved en fejl.

Da Pedro kom til Cremona satte han sin bod op, som han plejede, og de gamle mænd, der sædvanligvis kom først til markedet, begyndte at snuse rundt. En af dem kom hen til Pedro, og Pedro var sikker på, at det var for at bumme en cigaret som sædvanlig, men nej. Den gamle mand kiggede nysgerrigt rundt i bunken af skrammel og fiskede den halvt smadrede violin op af bunken. Pedro begyndte straks at regne på, hvor mange lire han skulle forlange. Den gamle mand tilbød det dobbelte, og Pedro slog hurtigt til, selvom han et øjeblik lurede på, om han selv måske var blevet luret. Men ingen grinte af ham, så han kunne selv grine af at have luret den gamle mand.

På vej hjem gik Pedro hen over torvet, og hørte en, der spillede violin meget smukt - det var naturligvis den gamle mand. Den gamle mand grinede til Pedro, der lignede et stort spørgsmålstegn. Så forklarede han "Pedro, mit navn er Stradivarius, og jeg lever af at bygge violiner. Da jeg så det sørgelige eksemplar i din bod, genkendte jeg den som en af mine egne, der havde været ude for både vind og vejr, og jeg *måtte* bare redde den. Den er ikke helt god endnu, men når jeg har tørret den ordentlig og fået den stemt, så bliver den så god som ny. Og du troede, at du bare solgte gammelt ragelse, hva' Pedro?"

Selv når vi føler os allermest som gammelt værdiløst ragelse, så er der også en Stradivarius, der kan få os til at blive nye igen. Gud genkender os straks som en af sine egne og bliver blød om hjertet, hvis vi beder ham om hjælp. Når vi er døbt i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn, så hører vi ham til! *Én af hans egne!* Og hvis vi vil give ham lov, så kan han slet ikke lade være med at redde os.

Marie Keiding i DBS nyt /Poul A. Beck

"Se, Jeg er med jer. . ."

Når du vil bede.

Pottemagerens bøn

Kristus, du sande Menneske.
Genskab os efter dit billede.
Gør os til et kar
Åbent til at tage imod
Og åbent til at give bort.
Formet til at blive beriget og
Formet til at dele med hinanden.
Gør du os levende ved din Hellige Ånd.

I Faderens, og Sønnens og Helligåndens navn.
Amen

JUNI

Opstandne Jesus,
du lader os allerede her på jorden
kende begyndelsen på et liv,
der er uden ende.
Så kan vore hjerter sige til dig:
Jesus, min glæde, mit håb, mit liv.

JULI

O Kristus,
du lader os leve
i dette smukke håb:
Du har et kald til hver eneste
person.
Og Helligånden levendegør
hele tiden dette håb.

Br. Roger af Taizé

Giv os evnen til at vokse

Vi takker dig barmhjertige Gud,
for jordens og havets skønhed,
for rigdommen i bjergene,
på det flade land og i floderne,
for fuglenes sang
og for blomsternes ynde.
Vi lovpriser alle disse gode gaver
og beder om
at vi må tage vare på dem
til glæde for vore efterkommere.
Giv os evne til stadig
at vokse i taknemmelig glæde
over din rige skabelse,
dit navn til pris og ære
nu og altid.
Amen.

Vancouver 1983

Genskab os

Helligånd, du Livets giver.
Rens os fra al urenhed
og selvished.
Giv os et nyt hjerte.
Form os på ny efter Kristi billede.
Genskab os, sådan som du ville,
vi skulle være.
Og foren os, da gennem Kristus
med Gud og alle mennesker
- skabt i Hans billede.
Amen

kontakt Kirkeblad for 5 danske baptistmenigheder
104. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf.: 8661 4777, beck@paradis.dk

Layout: Jan Carstens, Glentevej 10, 8800 Viborg, tlf.: 2165 2198, c@rstens.eu

Regnskab: Jens Anker Næsby, tlf.: 3049 9660, jens.anker@naesby.dk

Tryk: Born Grafisk Tryk, Viborg

Eftertryk efter forudgående tilladelse er mulig.

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 København S - www.baptistkirken.dk

Hvad er meningen med livet?

Kære Sara

Tak for dit gode spørgsmål til kristendom.dk.

"Hvad er meningen med livet" til jeres opgave i skolen om "Liv".

Der er længe imellem, at jeg får så vigtigt et spørgsmål, så mange tak for det.

Nu skal du bare høre:

Den morgen, da Adam, Eva, du og jeg blev skabt, formede Gud os til at ligne ham. Og så blæste Gud sin livsånde ind i os. Derfor er vi i live. For uden livsånden dør vi (Ez 37,1-14 og Sl 104, 29-30). Vi mærker Guds "væren" i os, hver gang vi ånder ind og ånder ud. Og de mange milliarder gange i livet, hvor vi ikke tænker over det, selv der bliver Gud - ved hjælp af sin Ånd - trofast ved med at holde os i live. *Fantastisk!*

Men så var det, at Adam og Eva spiste af træet.

Vi forspiser os også hver eneste dag. På livet, på opgaver vi skal løse, på begæret efter nyt tøj, venner, bekræftelse og kærlighed. Sådan vokser vores ego hver dag, og jo mere vi fodrer egoet, jo mere vil det have. Det er en slem misbruger, vi har boende der. Nogle gange så æder han os endda ud af huset. Som en værre gøgeunge. Det giver mismod, mistillid, tristhed, stress, udbrændthed og en uendelig jagt på mere bekræftelse. Ja, man får helt åndenød af at tilfredsstille den indre bandit. Det bedste, vi kunne gøre, var egentligt at sulte ham ihjel. Men han er så sejlivet. Det værste er, at hver gang vi fodrer egoet, får Guds Ånd mindre og mindre plads i vore hjerter. Og jo mere vi skal, jo hurtigere vi pisker af sted, jo mindre omsorg bliver der til "vort indre menneske", som Paulus kalder det (2. Kor 4,16-18).

Men selv under disse

helt urimelige livsvilkår bliver Guds Ånd trofast ved at holde os i live.

Sikke en kærlighed Gud har til os! Og Ånden længes mere og mere efter at bliver forenet med Guds Ånd, der er til stede alle steder og til alle tider. Guds Ånd bor ikke kun i vore hjerter, men findes overalt i Guds vidunderlige verden. Så vores Ånd - altså Guds Ånd i os, og Guds Ånd - altså Helligånden, drages helt naturligt mod hinanden. De længes jo efter igen at blive forenet. At blive ét. Som en kvinde og en mand nogle gange på den smukkeste måde bliver ét, så der kommer skønne børn ud af det. Livets frugt. Livets Ånds frugt. Ånden bærer også en skøn frugt i vore liv, når vi bliver forenet bare lidt igen. Frugt som kærlighed, glæde, fred, tålmodighed mv. (Gal 5,22-23).

Det er noget af det samme, mange mennesker oplever, når de pludselig standser op og finder det forjagede liv tomt, trist og meningsløst. Når vi i stedet finder dyb og ubetalelig glæde i at se en solnedgang; høre en fugl synge; lege og tumle med et lille barn; mærke vinden i håret, og 1000 andre vidunderlige ting. Fordi Ånden på ny viser os, at hver af disse ting er et *vidunder*.

Så meningen med livet

er, at vi på ny bliver forenet med Gud. Sådan som vi var det helt fra den første dag, vi blev skabt. Når vi opdager Gud alle steder om-

kring os, så finder vi en fred og en glæde, der overgår al forstand (Fil 4,4-7). En glæde, som ingen kan tage fra os igen (Joh 16,22). En glæde, som Jesus endda kalder fuldkommen (Joh 15,11). Naturligvis møder vi stadig masser af modstand, problemer, udfordringer, frustrationer, vrede, mobning osv. Men det betyder ikke nær så meget mere. Vi får - af Guds gode Ånd, Helligånden - lært at sige "pyt". Hvad de andre nu end gør ved mig, så kan de aldrig udsukke Guds glædes Ånd, der bor i mig. Hvad end jeg nu møder af forfølgelser, modgang og mobning, så har de overhovedet ikke magten til at skille mig fra Guds kærlighed (Rom 8,31-39). Ja, tænk dig, ikke engang døden har den magt mere. *Enestående!*

Til sidst vil jeg fortælle

dig en hemmelighed: For når man rigtig har fundet Gud i alle ting, har man også fundet sig selv (ikke sit falske jeg, egoet), men sit sande og Gudgivne jeg. Den indre Adam. Sådan som det oprindeligt var Guds gode mening, at livet skulle være. Og har man fundet både Gud og sig selv, så kan man dårligt finde noget bedre. Så har man fundet det, der gør livet allermest værd. *Det er livets mening, synes jeg.*

God livsvandring mod livets mål og tak for dit rigtig dejlige spørgsmål.

Poul A. Beck

I samarbejde med Kristendom.dk